

Beie. De kunne enten søge at bringe et Lovforslag i Stand som det, der er omtalt i det foreliggende Lovforslags § 6, eller der kan gøres et Forsøg paa at bringe de Bestemmelser, som man mener, at en saadan Lov skulde indeholde, ind i nærværende Lovforslag gennem Endringsforslag. Hvisken af de 2 Beie man vil følge, kan jeg selvfølgelig ikke sige, men hvad jeg veed med Sikkerhed er, at hvilken af Beiene man end gaar, vil denne Sag komme tilbage til Thinget, som altsaa vil faae Velighed til at stemme om, hvorvidt det antager, at de Betingelser ere til Stede, under hvilke det ønskes denne Reform gennemført, og hermed tror jeg, at Alt er naaet, hvad dette Thing kan fordrø. Dette er egentlig Alt, hvad jeg har at sige paa dette Trin af Sagen. Kun vil jeg endnu tillade mig med Formandens Samtykke at rette en Forglemmelse fra min Side ved 2den Behandling. Jeg overhørte da, hvad det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) sagde. Han indvendte imod Gjenemførelsen af dette Lovforslag, at det vilde medføre overordentlig Bekostning for Private til Fornøjelse og Umjustering af Lodder. Jeg skal nu tillade mig at bemærke — og det er ikke aldeles udenfor, hvad der nu foreligger, da der er Tale om en fremtidig Ordning af Justervæsenet — at jeg tror, at denne Frygt for forhøiede Udgifter er en hel Del overdreven. Der bruges en Mængde Lodder i private Virksomheder, som ikke behøve at være justerede. Ethvert vel ordnet Landbrug f. Ex. er nu til Dags forsynet med en ganske overordentlig Mængde Bægtlodder, men der er Intet i Beien for, at man i vort Landbrug og i vore Meirier vedblivende kan bruge de gamle Lodder, naar man ikke bruger dem til Handel, men kun til at kontrollere sin egen Forretning. Og at Handlende nødes til temmelig jævnlig at lade deres Lodder enten fornøje eller omjustere, er virkelig en Byrde, som jeg med stor Fornøjelse skal være med til at paalægge dem. Thi derved nødes de til at holde dem i korrekt Stand, hvilket som bekendt ikke altid nu er Tilfældet, til stor Skade for Kjøberne. Jeg tror derfor ikke, man skal hængø sig meget i Betæneligheden med den derved forbundne Bekostning. Dertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Singerløb): Jeg har siden forrige Behandling af dette Lovforslag havt Velighed til at konferere med det ærede Udvalg og har derved bragt i Erfaring, hvilken Stilling Udvalget eller i alt Fald dets Ordfører og dets Flertal vilde tage til det nærværende Lovforslag, nemlig den, at de ønskede, at det skulde gaa videre, for at man kunde komme til Forhandling med det andet Thing dærom. Jeg har kunnet slutte mig til dette Standpunkt og har derfor undladt at stille de Endringsforslag, jeg ellers maatte anse mig for skyldig at stille, idet jeg selvfølgelig, efter hvad jeg udtalte under forrige Behandling, ikke kan føle mig tilfredsstillet særlig ved Bestemmelsen i § 6, som har faaet et lidt besynderligt Udtryk i § 7 sidste Stykke. Jeg er af den Mening, at man ikke passende kan gjøre denne Lov afhængig af en anden Lov, hvis Indhold vil være en fuldkommen ubekendt, og med Hensyn til hvilken man egentlig slet ikke veed, om man nogenstunde kan enes om den. Det vilde være en besynderlig Uregelmæssighed. Derimod er der et andet Standpunkt, som ogsaa kom frem i den ærede Ordførers Foredrag, og som jeg anser for berettiget, nemlig om man ikke i dette Lovforslag kunde optage i det Mindste i Hovedtrækkene de Bestemmelser, som man har ønsket skulde indeholdes i den anden Lov. Slikt er ikke ukendt her til Lands; i Loven om Hundredeleksinddeling af Bøgen af 1861 har man nogle Bestemmelser af den Art. Det er altsaa nærmest i den Retning, jeg vilde være villig til at tage Spørgsmaalet under nærmere Overveielse. Jeg kan ikke udtale mig bindende dærom i Dieblisset, men jeg tror, det fortjener Overveielse. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at Lovforslaget kan uden nogensomhelst Mistø for de Herrer gaa videre, thi enten vedtages det uforandret, hvad jeg for min Person ikke kan tilraade, og saa ere de jo fornøiede, eller ogsaa vedtages det med Endringer, og saa faae de Velighed til at se det igjen. Jeg kan altsaa slutte mig til Tanken om, at dette Lovforslag gaar videre, men har derved ikke bunden mig — tværtimod, jeg maa fremdeles tage Afstand fra de Bestemmelser, som kom ind i Lovforslaget ved forrige Behandling her i Thinget.